

صفینا

صفینای نبی احتمالاً در حدود ۶۲۵ ق.م. این کتاب را نوشته است. یوشیای پادشاه تا حدی تحت تأثیر نوشته‌های صفینا بود که در سرزمین خود دست به اصلاحات مذهبی زد. صفینا در این کتاب پیشگویی می‌کند که یهودا و نیز سایر قومهایی که عدالت را رعایت نمی‌کنند مورد داوری و مجازات خداوند قرار خواهند گرفت. این داوری علاوه بر یهودا شامل حال فلسطین، موآب، مصر و آشور نیز خواهد شد. او به بنی اسرائیل یاد آور می‌شود که اگر بسوی خداوند بازگشت کنند و او را اطاعت نمایند، می‌توانند از این داوری و مجازات جان سالم بدر برند.

آخرین مبحث کتاب، درباره شکوه و قدرت بنی اسرائیل است که خداوند مجدداً آن را نصیب این قوم خواهد ساخت هنگامی که آنان را از دست دشمنانشان نجات دهد.

می‌فرماید: «در آن روز داوری، رهبران و رؤسای یهودا و تمام کسانی را که از رسوم بت پرستان پیروی می‌کنند مجازات خواهم کرد.^۹ آری، آنانی را که در پرستش خود، روشهای کافران را بکار می‌برند و نیز کسانی را که کشتار و غارت می‌کنند تا معابد خدایان خود را پر سازند، مجازات خواهم کرد.^{۱۰} در آن روز صدای ناله و فریاد از دروازه‌های اورشلیم به گوش خواهد رسید و صدای نعره دشمن از تپه‌ها شنیده خواهد شد.

^{۱۱} «ای بازاریان اورشلیم، از غم و غصه شیون کنید، زیرا تمام تاجران حریص شما نابود خواهند شد.^{۱۲} «در آن روز، با چراغ در اورشلیم خواهم گشت و کسانی را که با خیال راحت گناه می‌ورزند و گمان می‌کنند که من کاری به کارشان ندارم، پیدا کرده مجازات خواهم نمود.^{۱۳} اموالشان را به دست دشمن خواهم داد و خانه‌هایشان را با خاک یکسان خواهم کرد. خانه‌ها خواهند ساخت، ولی نخواهند توانست در آنها ساکن شوند. تاکستانها غرس خواهند کرد، ولی هرگز شراب آنها را نخواهند نوشید.»

^{۱۴} آن روز هولناک نزدیک است و بسرعت فرا می‌رسد. در آن روز مردان قدرتمند به تلخی خواهند گریست.^{۱۵} آن روز، روزی است که غضب خداوند افروخته می‌شود. روز سختی و اضطراب است، روز

این است پیامی که خداوند در دوران سلطنت یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، به صفینا داد. (صفینا پسر کوشی، کوشی پسر جدلیا، جدلیا پسر امریا، و امریا پسر حزقیای پادشاه بود.)

روز داوری خدا

^۲ خداوند می‌فرماید: «همه چیز را از روی زمین محو و نابود خواهم کرد.^۳ انسانها و حیوانات، پرندگان هوا و ماهیان دریا را از بین خواهم برد. انسان شرور با همهٔ بتهایی که می‌پرستد نابود خواهد شد.^۴ «یهودا و اورشلیم را مجازات می‌کنم. آثار و بقایای پرستش بعل را از بین می‌برم بطوری که دیگر اسمی از کاهنان بت بعل باقی نماند.^۵ آنانی را که بر بامها، آفتاب و ماه و ستارگان را پرستش می‌کنند و نیز کسانی را که مرا می‌پرستند و به من سوگند وفاداری یاد می‌کنند ولی در عین حال بت مولک را نیز می‌پرستند، هلاک خواهم کرد.^۶ آنانی را که از پیروی من برگشته‌اند و کسانی را که نزد من نمی‌آیند و از من راهنمایی نمی‌خواهند از بین خواهم برد.»

^۷ در حضور خداوند خاموش باش، زیرا روز داوری او فرا رسیده است. خداوند قوم خود را برای کشته شدن آماده می‌سازد. او دشمنان آنها را دعوت کرده تا سرزمین یهودا را غارت کنند.^۸ خداوند

می‌کنند.^۹ بنابراین، خداوند قادر متعال، خدای اسرائیل می‌فرماید: «به حیات خود قسم، موآب و عمون مثل سدوم و عموره از بین خواهند رفت و به محلی از خارها، گودالهای نمک و ویرانی ابدی تبدیل خواهند شد و بازماندگان قوم من آنها را غارت نموده، سرزمینهایشان را تصرف خواهند کرد.»^{۱۰} آنها مزد غرور خود را دریافت خواهند کرد، زیرا به قوم خداوند قادر متعال اهانت نموده، ایشان را مسخره کردند.^{۱۱} خداوند بلاهای هولناکی بر سرشان خواهد آورد. او تمامی خدایان جهان را به تباهی خواهد کشانید و آنگاه همه اقوام در سرزمینهای خود او را عبادت خواهند نمود.

^{۱۲} ای حبشی‌ها، شما هم به شمشیر او کشته خواهید شد.

^{۱۳} خداوند قدرت خود را بضد آشور بکار خواهد برد و پایتخت بزرگ آن، نینوا را ویران نموده، به بیابانی خشک مبدل خواهد کرد.^{۱۴} آن شهر، چراگاه گوسفندان خواهد شد و انواع حیوانات وحشی در آن جای خواهند گرفت. خفاشها و جغدها در میان ویرانه‌هایش لانه می‌کنند و صدایشان از پنجره‌های خانه‌های متروک شنیده می‌شود. در آستانه خانه‌ها زباله جمع می‌شود و روکش زیبای ستونهای شهر که از چوب سرو بود، از بین می‌رود.^{۱۵} این شهر مستحکم که چنان در امنیت بود که با خود می‌گفت: «در تمام دنیا شهری مانند من وجود ندارد!» ویران شده، لانه حیوانات خواهد گردید! هر که از آنجا بگذرد سر خود را از بهت و حیرت تکان خواهد داد.

آینده اورشلیم

^۳ وای بر اورشلیم نجس و گناهکار، شهر ظلم و جنایت! شهری که به صدای خداوند گوش نمی‌دهد و اصلاح‌پذیر نیست؛ به خداوند توکل نمی‌کند و به او نزدیک نمی‌شود.

^۳ رهبران اورشلیم مثل شیرهای غران، و قضات آن مانند گرگهای گرسنه شب هستند که از صید خود چیزی را تا صبح باقی نمی‌گذارند.

^۴ انبسیای آن دروغگو و سودجو می‌باشند.

خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و سیاهی‌ها! ^{۱۶} شیپور به صدا در می‌آید، جنگ شروع می‌شود، شهرهای حصاردار و برجهای بلند واژگون می‌گردند.

^{۱۷} خداوند می‌فرماید: «شما را مثل آدم کوری که بدنبال راه می‌گردد، درمانده خواهم نمود، چون نسبت به من گناه ورزیده‌اید. بنابراین، خون شما بر خاک ریخته خواهد شد و بدنهایتان همانجا روی زمین خواهد گنبد.»

^{۱۸} در آن روز غضب خدا، طلا و نقره شما نخواهد توانست جان شما را از مرگ برهاند، زیرا تمام زمین از آتش غیرت او گداخته خواهد شد. او بسرعت زمین را از وجود ساکنان آن پاک خواهد ساخت.

۲ ای قومی که حیا ندارید، به خود آید، ^۲ پیش از آنکه داوری آغاز گردد و فرصت شما چون کاه بر باد رود، قبل از آنکه خشم خداوند فرو ریزد و روز هولناک غضب او فرا رسد.^۳ ای تمام متواضعانی که احکام او را بجا می‌آورید، بسوی خداوند بازگشت نمایید؛ به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فروتن شوید تا شاید شما را از غضب خود در آن روز هلاکت مصون بدارد.

نابودی ملل مجاور اسرائیل

^۴ شهرهای غزه، اشقلون، اشدود و عقرون، ریشه کن و ویران خواهند شد.^۵ وای بر شما ای فلسطینی‌هایی که در ساحل دریا و در سرزمین کنعان زندگی می‌کنید، زیرا شما هم داوری خواهید شد. خداوند شما را به هلاکت خواهد رساند و حتی یک نفر از شما هم باقی نخواهد ماند.^۶ زمینهای ساحلی شما مکانی برای شبانان و آغل گوسفندان خواهد شد.^۷ بازماندگان قبیله یهودا، سرزمین شما را اشغال کرده گله‌های خود را در آنجا خواهند چرانید و خود در خانه‌های اشقلون خواهند خوابید؛ زیرا خداوند با مهربانی از قوم خود یاد نموده خوشبختی آنها را باز خواهد گردانید.

^۸ طعنه‌های مردم موآب و عمون را شنیده‌ام که قوم مرا مسخره نموده، تهدید به اشغال سرزمینشان

از میان شما برمی دارم. در کوه مقدس من تکبر وجود نخواهد داشت.^{۱۲} کسانی که باقی بمانند، متواضع و فروتن خواهند بود و به نام من توکل خواهند نمود.^{۱۳} آنها دیگر ظالم، دروغگو و حقه باز نخواهند بود. در آرامش و امنیت بسر خواهند برد و هیچکس آنها را نخواهد ترسانید.»

^{۱۴} ای اورشلیم با شادی سرود بخوان! ای اسرائیل بانگ شادی برآور! ^{۱۵} زیرا خداوند مجازات تو را از تو دور کرده و دشمنانت را به عقب رانده است. خود خداوند، پادشاه اسرائیل، در میان توست، پس دیگر بلا تو را نخواهد ترسانید!

^{۱۶} در آن روز به اورشلیم خواهند گفت: «ترس! قوی باش! ^{۱۷} زیرا خداوند، خدای تو که در میان توست نجات دهنده ای توانا می باشد. او از تو راضی خواهد بود، و تو را دوست خواهد داشت و وجود تو مایه شادی و سرور او خواهد بود.»

^{۱۸} خداوند می فرماید: « به غمهایی که از حسرت عیدهای خود دارید پایان خواهم بخشید و بار این ننگ را از دوشتان برخواهم داشت. ^{۱۹} تمام کسانی را که به شما ظلم کرده اند مجازات خواهم نمود. اشخاص ضعیف و درمانده قوم خود را خلاصی خواهم بخشید و رانده شدگان را که مسخره و رسوا شده اند، جمع کرده، سرافراز خواهم نمود. ^{۲۰} بلی، در آن زمان وقتی شما را جمع نموده، اموالتان را پیش چشمانتان به شما بازگردانم، آنگاه در میان تمام مردم جهان سرافراز خواهید شد.» این را خداوند فرموده است.

کاهنانش احکام خدا را به نفع خود تحریف نموده، خانه خدا را نجس می سازند.

^۵ خدا در میان مردم شهر حضور دارد. او عادل و با انصاف است و هر بامداد احکام خود را نمایان می سازد و کوتاهی نمی کند، با وجود این، بدکاران شهر با بی شرمی به شرارت خود ادامه می دهند.

^۶ خداوند می فرماید: «قومهای بسیاری را نابود کرده ام و استحکامات آنها را از بین برده ام. شهرهای آنها را با کوجهایشان چنان ویران کرده ام که حتی یک نفر هم در آنها باقی نمانده است. ^۷ گفتم حتماً مردم اورشلیم به من گوش خواهند داد و به هشدارهایم توجه خواهند نمود و بدین ترتیب جلو خرابی شهر و مجازاتی را که مقرر کرده ام خواهند گرفت. ولی آنها چنین نکردند بلکه به کارهای فاسد خود ادامه دادند.»

^۸ خداوند می فرماید: «صبر کنید، بزودی وقتش می رسد که بضد قومهای شرور به پا خیزم. زیرا تصمیم گرفته ام ملل جهان را جمع کنم و خشم و غضب خود را بر آنها فرو ریزم. تمام جهان از آتش غیرت من گداخته خواهد شد.

^۹ «آنگاه به قومهای جهان، زبان پاک خواهم داد تا همه آنها فقط نام مرا بخوانند و تنها مرا عبادت کنند. ^{۱۰} قوم پراکنده من از ماورای رودهای حبشه با هدایای خود آمده، مرا پرستش خواهند کرد. ^{۱۱} ای قوم من، در آن زمان دیگر از یاغیگریهای گذشته خود شرمنده نخواهید شد، زیرا من اشخاص متکبر را